

[Poul Sørensen.]

ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Oluf Pedersen. Jeg kunne simpelthen ikke rigtig finde ud af, om de var lidt fornærmede over, at spørgsmålet var sat på dagsordenen. Jeg bemærkede mig, at der var andre ting, som også skulle forhandles. Dem er de ærede medlemmer i stand til at bringe frem, hvis det bliver en kendsgerning med det udvalg, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønskede. Jeg accepterer denne tanke, men jeg tør nok sige, at klar og tydelig tale mod den fremgangsmåde, som man her har bragt i anvendelse, hørte jeg ikke fra de ærede medlemmer. Jeg tror, man gør klogt i at lytte til, hvorledes befolkningen ser på denne sag.

Overfor det ærede medlem hr. Carl P. Jensen skal jeg gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at vi er os bevidst, at en lovgivning af den art, vi foreslår, vil ramme andre. Jeg troede, jeg havde sagt det tydeligt nok i mit første indlæg, men jeg gentager det her: det er os bevidst, at det kan komme til at ramme andre. Men da vi betragter det som ganske nødvendigt at opretholde individets frie selvstændighed overfor statsmagten, overfor de offentlige myndigheder, må vi tage det med — deri har det ærede medlem ganske ret.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skal jeg sige, at vi accepterer det ærede medlems forslag om en udvalgsbehandling, hvor alle disse ting kan drøftes. Jeg har sagt og skal gerne gentage det her, at vi, der har stillet forslaget, har set i øjnene, at det vil være vanskeligt, overordentlig vanskeligt, at få den rette lovgivning igennem, således at den rammer det, der skal rammes. Derfor har vi givet vort forslag den form, det har fået, og på den måde beder vi altså om centraladministrationens bistand. Vi er ganske klar over, hvilke vanskeligheder vi skal igennem, inden vi kommer til vejs ende. (*Stats- og udenrigsministeren* [H. C. Hansen]: Det er ikke centraladministrationen, forslaget er rettet till!). Nej, men såvidt jeg erindrer, er det regeringen, der har centraladministrationen til sin rådighed, og den ulighed i arbejdsvilkårene, der er mellem regeringspartiet og oppositionen, ligger klart for enhver. (*Stats-*

og udenrigsministeren [H. C. Hansen]: Nej!). Jeg tror, den højtærede statsminister ved nærmere overvejelse vil komme til samme resultat som jeg: at den indsigt og viden, centraladministrationen sidder inde med på mangfoldige områder, er nødvendig, når man vil have udformet et lovforslag, således som vi ønsker det.

Men alt dette er for så vidt udenomsværker. Jeg har forstået, at socialdemokratiet og dets ordfører anerkender den fremgangsmåde, man har anvendt i Aarhus, og stiller sig bag den faglige organisations arbejds-metode. Heroverfor har vi stillet vort forslag. Det vil selvfølgelig være en tilfredsstillelse for os — og vi håber og tror, der kan skabes flertal i tinget derfor — om denne sag kan løses således, at vi ikke idelig skal farte rundt og undersøge, hvilke lovbestemmelser der dækker eller ikke dækker forholdet. Lad os een gang for alle få gennemført en lovgivning, som fastsætter de rettigheder og pligter, der må gælde for på den ene side individerne, på den anden side staten og kommunerne.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg synes, det er en fortrinlig tanke at lade denne sag gå i udvalg. Da det ærede medlem har blandet centraladministrationen ind i diskussionen, vil jeg gerne sige, at i al den tid, jeg har haft med minister-virksomhed at gøre — det gælder sikkert også den tid, det ærede medlem har haft det — har det været sådan, at hvis et medlem af tinget eller et parti har ønsket at betjene sig af centraladministrationen for at få teknisk bistand til udarbejdelse af et eller andet lovgivningsarbejdet vedrørende, er denne bistand altid blevet ydet.

Carl P. Jensen: Jeg konstaterer, at de direkte spørgsmål, jeg har stillet, stadigvæk kun er besvaret på en, forekommer det mig, ret ulden måde. Jeg har nævnt ganske bestemte erhverv, og deroverfor siger det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at han er helt klar over, at en lovgivning på dette område kan ramme andre. Ja, andre end H. og K., andre lønmodtagerorganisationer, men de enkelte erhverv, jeg nævnte her fra talerstolen, gled det ærede medlem udenom. Når det ærede medlem siger, at han ikke